

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4509/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja AD PLASTIK d.d., OIB 48351740621, Solin, Matoševa ulica 8, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Ivanišević, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ADRIA BONACA d.o.o., OIB 74737876059, Zagreb, Radnička cesta 27 (ranije NOVI SALONIT d.o.o. u stečaju), kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. u Splitu, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1139/2023 od 18. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 29. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1139/2023 od 18. listopada 2024. u točki I. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 221.042,41 EUR (dvjestodvadesetjednatisućačetdesetdva eura i četrdesetjedan cent) sa zateznim kamatama od 19. listopada 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od petnaest dana, te u točkama II. i IV. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1139/2023 od 18. listopada 2024. u točki I. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate na iznos od 221.042,41 EUR (dvjestodvadesetjednatisučetdesetdva eura i četrdesetjedan cent) od 19. listopada 2020. do isplate preko stope naznačene u točki I. izreke ove presude i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu za isplatu zateznih kamata koje na iznos od 221.042,41 EUR (dvjestodvadesetjednatisučetdesetdva eura i četrdesetjedan cent) teku od 19. listopada 2020. do isplate preko stope naznačene u točki I. izreke ove presude.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1139/2023 od 18. listopada 2024. u točki III. izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 5.200,00 EUR i sudske pristojbe na žalbu po odmjeri suda.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 4.160,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 165,91 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1139/2023 od 18. listopada 2024. naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 221.042,41 EUR sa zateznim kamatama od 19. listopada 2022. do isplate po stopi propisanoj za trgovačke ugovore (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 17.688,12 EUR sa zateznim kamatama od donošenja presude do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose. Točkom III. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 9,81 EUR s pripadajućim zateznim kamatama. Točkom IV. izreke odbijen je u cijelosti kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

2. Protiv presude u cijelosti žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud ukine presudu i odbaci tužbu, podredno preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u vidu troška sastava žalbe u iznosu od 5.200,00 EUR i sudske pristojbe na žalbu po odmjeri suda.

3. Tužitelj je podnio odgovor na žalbu. Predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu. Zahtijeva naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 4.160,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 165,91 EUR.

4. Žalba djelomično nije dopuštena, a djelomično nije osnovana.

5. Tuženik je podnio žalbu i protiv točke III. izreke pobijane presude, protiv kojeg dijela presude nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je žalbu valjalo djelomično odbaciti kao nedopuštenu primjenom odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP) kao što je odlučeno u točki I. izreke ovog rješenja.

6. Presuda u ostalom pobijanom dijelu ispitana je na temelju odredbe članka 365. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

7. Iz obrazloženja presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora tužiteljjev zahtjev za povrat utuženog iznosa za koji tvrdi da ga je tuženik stekao na temelju pravne osnove koja je u smislu odredbe članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) kasnije otpala.

8. Prvostupanjski sud je utvrdio nespornim da je tužitelj u cijelosti postupio po pravomoćnoj presudi ovog suda poslovni broj PŽ-5297/2016-2 od 11. siječnja 2017. kojom je potvrđena presuda prvostupanjskog suda poslovni broj P-3603/2012 od 11. travnja 2026. te da je 18. travnja 2017. isplatio tuženiku iznos od 221.042,41 EUR (1.665.444,06 kn); da je odlučujući povodom revizije koju je ovdje tužitelj u tom parničnom postupku izjavio protiv navedene drugostupanjske presude, Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj Revt 224/2017-2 od 25. veljače 2020. u cijelosti ukinuo presudu ovog suda poslovni broj PŽ-5297/2016-2 od 11. siječnja 2017. i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje; da je ovaj sud u ponovljenom drugostupanjskom postupku donio 29. listopada 2020. presudu poslovni broj PŽ-2544/2020-2 kojom je preinačio presudu prvostupanjskog suda poslovni broj P-3603/2012 od 11. travnja 2016. na način da je odbio tužbeni zahtjev ovdje tuženika prema ovdje tužitelju u vezi s kojim zahtjevom je tužitelj i izvršio prethodno opisano plaćanje u visini od ukupno 1.665.444,06 kn; da su ovdje tuženik i društvo Super Monitor d.o.o. kao umješač na strani tuženika protiv presude ovog suda poslovni broj PŽ-2544/2020-2 podnijeli reviziju temeljem koje se pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske vodi postupak poslovni broj Rev-929/202 te da je u stečajnom postupku poslovni broj St-47/2004 koji se vodi nad pravnim prednikom tuženika izdana suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod prvostupanjskog suda radi izdvajanja sredstava za korist ovdje tužitelja u iznosu od 204.437,70 EUR (tada 1.540.335,83 kn), s time da se navedeni iznos izdvaja do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodio pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem P-3603/12, odnosno do proteka roka za podnošenje revizije ili do donošenja odluke povodom revizije ako ista bude uložena, s time da je određeno da će se po okončanju toga postupka izdvojeni iznos vratiti u stečajnu masu ili doznačiti ovdje tužitelju, ovisno o ishodu postupka.

9. Spornim je utvrdio ima li tužitelj pravo na povrat stečenog bez osnove, imajući u vidu od strane tuženika istaknuti prigovor presuđene stvari s obzirom da je tužiteljevo potraživanje prema tuženiku osigurano sudskim pologom, kao i imajući u vidu prigovor zastare utuženog potraživanja te osporavanje same visine tužbenog zahtjeva.

10. Prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim prigovor zastare utvrdivši da od dana kada je tužitelj kao vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a to je dan kad mu je dostavljena odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt 224/2017-2 od 25. veljače 2020., odnosno dana 29. svibnja 2020. do dana podnošenja tužbe 26. svibnja 2023. nije protekao petogodišnji zastarni rok iz odredbe članka 225. ZOO-a.

11. U odnosu na prigovor presuđene stvari, ocjenjuje da u konkretnom slučaju nije primjenjiva odredba članka 190. ZOO-a jer se ona odnosi se na polaganje i prodaju dugovane stvari u smislu odredbe članka 186. ZOO-a kojom je propisano da dužnik može za vjerovnika položiti dugovanu stvar kod suda ili kod za to zakonom ovlaštene osobe, kad je vjerovnik u zakašnjenju ili je nepoznat, ili kad je neizvjesno tko je vjerovnik, ili gdje se nalazi, ili kad je vjerovnik poslovno nesposoban, a nema zastupnika.

12. Prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim i tuženikovo isticanje nedostatka pravnog interesa tužitelja za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari, odnosno pravomoćno presuđene stvari rješenjem ovog suda od 5. listopada 2023. poslovni broj PŽ-2941/2023. To iz razloga jer je tim rješenjem ovaj sud odlučivao povodom žalbe izjavljene na rješenje od 25. kolovoza 2023. doneseno u stečajnom postupku nad ovdje tuženikom.

13. Utvrdivši jednostavnom matematičkom operacijom zbrajanja iznosa iz potvrda o plaćanju da zbroj iznosa od 555.740,46 kn (uplaćenog na ime glavnice), iznosa od 76.802,59 kn (uplaćenog na ime ovršnog i parničnog troška) te iznosa od 1.032.901,01 kn (uplaćenog na ime troškova zatezne kamate) iznosi 1.665.444,06 kn, odnosno 221.042,41 EUR, koliko je i utuženo, prvostupanjski sud je primjenom odredbe članka 1111. ZOO-a naložio plaćanje tog iznosa tuženiku sa zateznim kamatama prema odredbi članka 1117. ZOO-a po stopi propisanoj za trgovačke ugovore.

14. Tuženik u žalbi u bitnom navodi da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude, te nema razloga o odlučnim činjenicama, o kojima postoji i proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku. Ukazuje da je prema odredbi članka 254. Stečajnog zakona za predmetnu obvezu pružio odgovarajuće osiguranje polaganjem iznosa koji je predmet ovog tužbenog zahtjeva. Ističe da se „spornost“ predmetne tuženikove obveze prema tužitelju očituje u tome što je između stranaka u rijeku revizijski postupak koji još nije okončan zbog čega odnos između stranaka nije konačno riješen zbog čega se sredstva i nalaze u sudskom pologu. Stoga smatra da se i radi o pravomoćno presuđenoj stvari. Ukazuje da ukoliko bi pobijana presuda postala

pravomoćna te da potom Vrhovni sud Republike Hrvatske u revizijskom postupku Rev-929/2021 odluči u korist tužitelja, da bi se tužitelj dva puta naplatio po istoj osnovi. Smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 1111. ZOO-a kao i odredbu članak 1115. ZOO-a u odnosu na tijek zateznih kamata. Smatra i da je prvostupanjski sud trebao prekinuti postupak do donošenja oduke Vrhovnog suda Republike Hrvatske po izjavljenoj reviziji.

15. Tužitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje se poziva tuženik. Navodi da podnesena revizija nema nikakav odgovorni pravni učinak, da ne predstavlja procesnu smetnju za podnošenje tužbe ni za prihvaćanje tužbenog zahtjeva. Smatra da je pogrešno shvaćanje tuženika da je njegova obveza prema tužitelju tj. do ishoda novog revizijskog postupka ispunjena već samim polaganjem novčanih sredstava u sudski depozit. Ističe i da polaganje u depozit ne predstavlja ispunjenje činidbe povrata stečenog bez osnove, kao i da se konkretno ne radi o presuđenoj stvari.

16. Donošenjem presude u pobijanom dijelu nije počinjena nijedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a, na koju tuženik posebno ukazuje u žalbi. Prvostupanjski je sud dao jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama na kojima je zasnovao svoju odluku. Razlozi iz obrazloženja pobijane presude u suglasnosti su sa ispravama u spisu. Razlozi navedeni u obrazloženju prvostupanjske presude ne ostavljaju dvojbu o tome na temelju kojih dokaza i sudačkih uvjerenja te kojih materijalnopравnih odredaba je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev, a koje razloge prihvaća i ovaj sud. Uvjerenje suda o relevantnim činjenicama ima pravnu i činjeničnu osnovu, budući da je sud ispunio obvezu potkrijepiti stečeno uvjerenje uvjerljivim i logičnim razlozima, pri čemu je obrazložena primjena i procesnog i materijalnog prava.

17. Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio neosnovanim prigovor zastare primijenivši petogodišnji zastarni rok iz odredbe članka 225. ZOO-a koji nije protekao od dana kada je tužitelj zaprimio rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt 224/2017-2 od 25. veljače 2020. do dana podnošenja tužbe 26. svibnja 2023. O tome presuda također sadrži jasne i valjane razloge koje prihvaća i ovaj sud.

18. Odredbom članka 1111. stavka 1. ZOO-a propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala (stavak 3.).

19. Uzimajući u obzir navedene zakonske odredbe pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je tužitelj izvršio plaćanje na temelju osnove presude prvostupanjskog suda poslovni broj P-3603/2012 od 11. travnja 2016., potvrđene presudom ovog suda poslovni broj PŽ-5297/2016-2 od 11. siječnja 2017., koja

osnova je kasnije otpala jer je 18. travnja 2018. isplatio tuženiku utuženi iznos, a kasnije je Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj Revt 224/2017-2 od 25. veljače 2020. ukinuo navedenu presudu ovog suda i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

20. Budući da visina uplaćenog iznosa po presudi poslovni broj P-3603/2012 od 11. travnja 2016., potvrđene presudom ovog suda poslovni broj PŽ-5297/2016-2 od 11. siječnja 2017., jasno proizlazi iz priloženih potvrda o uplati, dok tuženik tijekom prvostupanjskog postupka nije iznosio neke posebne činjenice na okolnost osporavanja tog iznosa, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je naložio tuženiku povrat iznosa od 221.042,41 EUR tužitelju. Pri tom činjenica da je ovaj sud u ponovnom postupku donio presudu poslovni broj PŽ-2544/2020-2 od 29. listopada 2020. kojom je preinačio presudu prvostupanjskog suda poslovni broj P-3603/2012 od 1. travnja 2016. odbivši tužbeni zahtjev ovdje tuženika prema ovdje tužitelju, a protiv koje su tuženik i umješak na strani tuženika podnijeli reviziju, o kojoj Vrhovni sud Republike Hrvatske još nije donio odluku na to ne utječe. Ta pravomoćna presuda predstavlja novu pravnu osnovu i o njoj ne ovisi dopuštenost tužbe u ovom postupku, kao ni osnovanost ovog tužbenog zahtjeva.

21. Stoga suprotno tužnikovim žalbenim navodima prvostupanjski sud nije trebao odrediti prekid postupka do donošenja odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske o podnesenoj reviziji. Vraćanje stečenog zbog osnove koja je naknadno otpala ne zavisi od nove odluke u ponovnom postupku, kao ni o odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske o reviziji protiv te pravomoćne odluke.

22. U konkretnom slučaju ne radi se ni o presuđenoj stvari kako to nastoji prikazati tuženik. Činjenica što je pravni prednik tuženika kao stečajni dužnik u okviru stečajnog postupka koji se vodio nad njime pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-47/2004, za spornu tužiteljevu tražbinu glede koje se vodio predmetni parnični postupak, dao osiguranje u vidu isplate sredstava u utuženom iznosu na depozitni račun prvostupanjskog suda do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodio pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem P-3603/2012, odnosno do proteka roka za podnošenje revizije ili do donošenja odluke povodom revizije ako bude uložena, ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari. To iz razloga jer se uplatom tog iznosa na depozitni račun prvostupanjskog suda od strane pravnog prednika tuženika radi samo o osiguranju tužiteljeve sporne tražbine, te na taj način nije (pravomoćno) odlučeno o osnovanosti tužiteljeve tražbine, o čemu se vodio predmetni postupak i o kojoj osnovanosti je odlučeno pobijanom presudom.

23. Činjenica da je osnovan sudski plog ne utječe na tužnikovu obvezu vraćanja tužitelju iznosa koji je stekao na temelju osnove koja je kasnije otpala u smislu odredbe članka 1111. ZOO-a. Polaganjem novčanih sredstava u visini utuženog iznosa u sudski plog kao osiguranje tužiteljeve predmetne sporne tražbine nije došlo ni do ispunjenja tužnikove obveze, niti je na taj način on oslobođen svoje obveze prema tužitelju u smislu odredbe članka 186. i članka 190. ZOO-a, a kako je to pravilno zaključio i prvostupanjski sud, o čemu je dao također dao jasne i valjane razloge, koje prihvaća i ovaj sud.

24. Stoga je prvostupanjski sud pravilno primjenom odredbe članka 1111. ZOO-a naložio tuženiku da tužitelju plati (vrati) utuženi iznos zajedno sa zateznim kamatama sukladno odredbi članka 1117. ZOO-a, a koje teku od dana kada je tuženiku dostavljena ukidna odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, odnosno konkretno od 19. listopada 2020., kako to tužitelj potražuje tužbenim zahtjevom, a što je kasnije od 29. svibnja 2020. kada je tuženik zaprimio navedenu odluku.

25. Međutim, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo prilikom odlučivanja o stopi zateznih kamata na dosuđeni iznos.

26. Glede dosuđenih zakonskih zateznih kamata na glavnu tražbinu prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je tužitelju dosudio zakonsku zateznu kamatu po stopi propisanoj za trgovačke ugovore. Kako se u konkretnom slučaju radi o izvanugovornom odnosu stjecanja bez osnove, tužitelj je imao pravo na zakonsku zateznu kamatu do 31. prosinca 2022. sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 78/15) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 114/22) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. do isplate sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 155/23) po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

27. Slijedom navedenog, valjalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u točki I. izreke u dijelu za isplatu iznosa od 221.042,41 EUR sa zateznim kamatama od 19. listopada 2020. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (točka I. izreke), a primjenom odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a preinačiti presudu u točki I. izreke u dijelu koji prelazi tu stopu i odbiti u tom dijelu tužbeni zahtjev kao neosnovan (točka II. izreke ove presude).

28. Odluka o troškovima parničnog postupka u odnosu na koju tuženik ne ističe posebne žalbene razloge, već je uopćeno pobija zbog žalbenih razloga kao i odluku o glavnoj stvari, pa tako i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pravilna je i zakonita, kako po osnovi (članak 154. stavak 1. ZPP-a), tako i po visini (članak 155. stavak 1. ZPP-a). Tuženik, iako je ovom presudom djelomično preinačena odluka u dijelu na stopu zateznih kamata, nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka jer zatezne kamate predstavljaju sporednu tražbinu. Stoga je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a trebalo odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu i u tom dijelu (točka I. izreke ove presude).

29. Tuženik nema pravo ni na naknadu troškova žalbenog postupka u vidu troška sastava žalbe u iznosu od 5.200,00 EUR i sudske pristojbe na žalbu po odmjeri suda jer je sa žalbom, uspio samo u odnosu na stopu zateznih kamata, a koje predstavljaju sporednu tražbinu (točka II. izreke ovog rješenja).

30. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 4.160,00 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 165,91 EUR jer sastav odgovora na žalbu nije bila radnja potrebna za vođenje žalbenog postupka u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a (točka III. izreke ovog rješenja).

Zagreb, 29. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-3087e-a1d47**

Kontrolni broj: **020b2-d7255-5b8e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.